

ภาวะผู้นำชุมชนกับความสุขของประชาชน ตำบลปากพลี อำเภอปากพลี
จังหวัดนครนายก
LEADERSHIP STYLE OF COMMUNITY LEADER AND THE HAPPINESS OF
PEOPLE IN PAKPLEE SUBDISTRICT, PAKPLEE DISTRICT,
NAKHON NAYOK PROVINCE

ดร.อนุวัฒน์ วิใจเงิน

อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม

Dr.Anuwat Wichaingoen

Lecturer in Public Administration Program Techno Siam College

ผู้รับผิดชอบ: anuwat.phd@gmail.com

วันที่รับบทความ (Received) 22 มีนาคม 2566

วันที่ได้รับบทความฉบับแก้ไข (Revised) 1 เมษายน 2566

วันที่ตอบรับบทความ (Accepted) 30 เมษายน 2566

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำของผู้นำชุมชนตำบลปากพลี อำเภอปากพลี จังหวัดนครนายก 2) ศึกษาระดับความสุขของประชาชนในชุมชน 3) เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำกับความสุขของประชาชนในชุมชนตำบลปากพลี อำเภอปากพลี จังหวัดนครนายก โดยใช้แบบสอบถามจากราษฎรที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลปากพลี อำเภอปากพลี จังหวัดนครนายก จำนวน 100 คน โดยกำหนดระดับความคลาดเคลื่อน 0.10% ได้จำนวน 100 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 3 ส่วน แบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่น 0.82 การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการศึกษาพบว่า 1.ระดับภาวะผู้นำตำบลปากพลี อำเภอปากพลี จังหวัดนครนายก มีภาวะผู้นำในภาพรวม อยู่ในระดับสูง ด้านสูงมีความกระฉับกระเฉง กระปรี้กระเปร่าในการทำงาน รองลงมาได้แก่ ผู้นำมีสุขภาพร่างกายที่สมบูรณ์ แข็งแรง และมีความซื่อสัตย์ มีจริยธรรม ยึดมั่นในหลักการดี ในด้านต่ำได้แก่การมีส่วนร่วมในชุมชนแบบสม่ำเสมอ รองลงมาเข้าร่วมงานกิจกรรมกับประชาชน หน่วยงานต่างๆ ทั้งในและนอกชุมชนได้เป็นอย่างดี และมีความสามารถและเหมาะสมกับการเป็นผู้นำของชุมชน/ท้องถิ่น 2. ความสุขของประชาชนในชุมชนตำบลปากพลีในภาพอยู่ในระดับสูง ด้านสูงได้แก่การมีเวลาว่างในวันหยุดไปเที่ยวพักผ่อนกับครอบครัว รองลงมาได้แก่การร่วมกิจกรรมทางวัฒนธรรมและประเพณี ต่างๆ และการมีเพื่อนบ้านคอยช่วยเหลือและแนะนำเมื่อมีปัญหาในการทำงาน ในด้านต่ำได้แก่การมีความกระตือรือร้นในการทำงาน รองลงมาได้แก่มีความ

ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่
และการมีความคิดในการริเริ่มงานใหม่และมีความ
มุ่งมั่นในการที่จะทำงานให้สำเร็จ 3. การศึกษา
ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาภาวะ
ผู้นำกับความสุขของประชาชนในชุมชนตำบลปาก
พลี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติพบว่าตัวแปรทุกตัวที่
ใช้ในการวิเคราะห์มีความสัมพันธ์ทางสถิติที่ระดับ
.01 ทุกด้าน

คำสำคัญ : ภาวะผู้นำ/ผู้นำชุมชน/ความสุขของ
ประชาชน

Abstract

The purposes of this research was to study leadership style of community leader and the happiness of people in Pakplee Subdistrict, Pakplee District, Nakhon Nayok Province. To study relationship between leadership and people happiness. The research sampling were 100 respondents. The instrument used in this study was the self-constructed survey questionnaire. The statistics used for data analyses were frequency, percentage, mean, and standard deviation and Pearson's Correlation Coefficient.

The research findings were as follows : 1. The leadership style of community leader and the happiness of people in Pakplee Subdistrict, Pakplee District, Nakhon Nayok Province as a whole were at the high level. The highest mean score were as follows ; 1) the leader enjoy and actively work, 2) the leader poses

good health, high ethical and moral conducted. The lowest mean score were ; 1) frequently participate with the community, 2) participating with the people and organization both internal and external community, also competent to be the leader of the community. 2. The happiness of people in Pakplee Subdistrict, Pakplee District, Nakhon Nayok Province were at the high level. The highest mean score were ; 1) having free-time in a holiday with family, 2) joining cultural and traditional activities, 3) having a good neighbor in helping. The lowest mean score were ; 1) actively in working, 2) safety and security. 3. The leadership style of the community leader were significantly related to the happiness of the people in the community at .01

Keyword : Leadership/Community
Leadership/People's Happiness

บทนำ

ภาวะผู้นำเป็นเครื่องชี้ให้เห็นว่าผู้นำนั้นมีคุณสมบัติ มีความสามารถ และมีภาวะผู้นำที่เหมาะสมกับตำแหน่งเพียงใด และการที่ผู้บริหารในฐานะผู้นำขององค์กรจะได้รับความร่วมมือด้วยดีในการบริหารงาน ผู้บริหารจะต้องแสดงบทบาทภาวะผู้นำที่เหมาะสมต่อผู้ร่วมงานเพราะภาวะผู้นำมีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อการปฏิบัติงานของเพื่อนร่วมงาน (นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์, 2562: 119) เพราะฉะนั้นผู้นำจะต้องแสดงภาวะผู้นำให้ผู้ใต้บังคับบัญชา ประชาชนในชุมชนเกิดความศรัทธาและเลื่อมใสเชื่อมั่นในตัวผู้นำเพื่อให้งานเกิดผลสัมฤทธิ์อย่างมีประสิทธิภาพ (วินัย ศรีสุคนธ์รัตน์, 2562 : 1)

จากบทเรียนการแก้ปัญหาวิกฤตดังกล่าวของหลายประเทศทั่วโลก อาจกล่าวได้ว่ากระบวนการแก้ปัญหาใดๆ ล้วนต้องอาศัยผู้นำและต้องใช้มาตรการร่วมกันทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาผู้นำในทุกระดับให้มีจิตวิญญาณ มีความเคารพคุณค่าแห่งความเป็นมนุษย์และสิ่งแวดล้อม มีภูมิปัญญา มีวิสัยทัศน์ มีคุณธรรมและจริยธรรม และมีการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถและทักษะในทุกด้านอย่างต่อเนื่อง จึงจะทำให้ผู้นำในปัจจุบันและในอนาคตสามารถนำพาสังคมไปสู่ความสันติสุขอย่างยั่งยืนได้

ปัจจุบันการปกครองที่รัฐบาลได้กระจายอำนาจไปให้หน่วยปกครองท้องถิ่น ก็เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่นและชุมชนของตนเอง ได้มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้รับผิดชอบมีอิสระในการใช้ดุลยพินิจมีเจ้าหน้าที่และงบประมาณในการดำเนินงานโดยรัฐบาลได้มอบอำนาจหน้าที่ให้ ท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการบริหารภายใต้ขอบเขตกิจกรรมที่รับมอบหมายให้กระทำ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงเป็นองค์กรที่มีลักษณะอันประกอบด้วยเป็นองค์กรที่มีฐานะเป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นโดยกฎหมาย มีขอบเขตการปกครองที่แน่นอน มีอำนาจอิสระในการบริหารมีงบประมาณและรายได้เป็นของตนเอง คณะผู้บริหารองค์กรได้รับการเลือกตั้งจากประชาชนในท้องถิ่นทั้งหมดหรือบางส่วน

ในการพัฒนาของแต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะเป็นประโยชน์และส่งผลต่อความเจริญของท้องถิ่นดียิ่งขึ้นก็จะต้องขึ้นอยู่กับผู้บริหารหรือผู้นำ ซึ่งเป็นหัวหน้างานจะต้องเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการที่จะทำให้งานสำเร็จบรรลุเป้าหมาย ผู้บริหารหรือผู้นำจะปฏิบัติงานได้อย่างมีคุณภาพนั้นจะต้องมีความเป็นผู้นำที่ดี ผู้นำที่ดีจะต้องเป็นผู้มีแรงผลักดันในการทำงานสูง มีวิสัยทัศน์และเป้าหมายในการทำงานที่ท้าทาย มีพลังอำนาจที่ได้รับการยอมรับจากทุกฝ่ายสามารถกระตุ้นและจูงใจให้ลูกน้องทุ่มเทการทำงานเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การที่จะเป็นผู้นำคนได้ต้องคิดเป็น

และคิดให้มากกว่าคนอื่น ทำงานเป็นและทำงานให้หนักกว่าลูกน้อง และต้องยืนอยู่แถวหน้าสุดเสมอ ไม่ว่าองค์กรจะกำลังเผชิญหน้ากับปัญหาหรือโอกาสใดๆ ก็ตาม (โกวิท พวงงาม, 2542 : 13)

สภาวะการณ์ในปัจจุบัน การเปลี่ยนแปลงของประเทศไทยและของโลกทำให้สภาพการณ์ในสังคม เศรษฐกิจ การเมืองเปลี่ยนแปลงไป กล่าวคือรายได้ไม่สมดุลกับรายจ่าย ราคาสินค้าสูงขึ้นทั้งข้าวสาร อาหาร เครื่องอุปโภคบริโภค น้ำมันเชื้อเพลิง เป็นต้น ตลอดจนภัยธรรมชาติต่างๆ ที่เกิดขึ้นทั้งแผ่นดินไหว ภาวะโลกร้อน น้ำท่วม พายุถล่มภัยต่างๆ เหล่านี้ล้วนสร้างความเสียหายทั้งชีวิตและทรัพย์สินมากมาย ปัญหาสังคมที่ทวีความรุนแรงขึ้น ทั้งปัญหา ยาเสพติด ปัญหาเด็กและเยาวชน ปัญหาครอบครัว ปัญหาความแตกต่างทางความคิดด้านการเมืองการปกครองที่นับวันจะบานปลายขึ้น ซึ่งส่งผลกระทบต่อความสุขของประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อม สถานการณ์ต่างๆ เหล่านี้ต้องอาศัยความรู้เท่าทันแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างมีระบบ บทบาท หน้าที่ ความเป็นผู้นำหรือภาวะผู้นำเป็นสิ่งสำคัญที่จะแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นได้

ดังนั้น ภาวะผู้นำจึงมีความสำคัญที่ต้องศึกษา วิเคราะห์ สรุปผล ข้อเสนอในการปฏิบัติให้เกิดประโยชน์ต่อท้องถิ่นและประเทศชาติ การศึกษาภาวะผู้นำกับความสุขของประชาชน และมีการศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำ ความหมายและองค์ประกอบคุณลักษณะของผู้นำ ระดับภาวะผู้นำและความสุขของประชาชน

สภาพทั่วไปที่ตั้งตำบลปากพลี ตั้งอยู่ระหว่างสองข้างถนนสุวรรณศร ห่างจากที่ว่าการอำเภอปากพลี 2 กิโลเมตร เส้นทางคมนาคมเดินทางเข้าสู่ตำบล โดยเดินทางจากตัวเมืองนครนายก มาตามทางหลวงถนนสุวรรณศร สายนครนายก-ปราจีนบุรี ผ่านหน้าที่ว่าการอำเภอปากพลี และผ่านด่านตำรวจทางหลวงระยะ 500 เมตร เลี้ยวขวากลับรถจะมีถนนลาดยางแยกเข้าตำบลปากพลี (สามแยกทางเข้าปากพลี) ระยะทางประมาณ 1,000 เมตร การเดินทางสะดวก มีถนนลาดยางแยกไปตามหมู่บ้านทุกหมู่บ้าน ตำบลปากพลี มี

พื้นที่ประมาณ 43.32 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 27,076 ไร่ สภาพภูมิประเทศต่ำลปากพลี เป็นที่ราบลุ่มเชิงเขา มีฝนตกชุกในฤดูฝน และมีน้ำท่วมขังทุกปี พื้นที่มีปัญหาดินเปรี้ยว มีแหล่งน้ำธรรมชาติประกอบด้วยคลอง หนอง บึง ขนาดเล็ก มีอยู่ทั่วไป แต่ไม่สามารถนำมาใช้ในการเพาะปลูกพืชในฤดูแล้งได้ต่ำลปากพลี แบ่งการปกครองออกเป็น 7 หมู่บ้าน จำนวนประชากรและบ้าน ณ เมษายน 2553 สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย (ข้อมูลปรากฏตามทะเบียนบ้าน) ทั้งสิ้น 3,735 คน แยกเป็น ชาย 1,811 คน หญิง 1,924 คน จำนวนบ้าน 1,141 หลังคาเรือน การประกอบอาชีพประชากรในเขตต่ำลปากพลี มีอาชีพทำนา เป็นอาชีพหลัก มีอาชีพเสริมคือ เลี้ยงปลา เลี้ยงวัว-กระบือ เลี้ยงไก่ การปลูกผักสวนครัว เช่น ชะอม ผักบุ้งน้ำ สามารถแบ่งพื้นที่ทำการเกษตรของต่ำลได้ดังนี้ พื้นที่ทั้งหมด 27,076 ไร่ พื้นที่ทำการเกษตร 25,049 ไร่ ครัวเรือนที่มีรายได้ถัวเฉลี่ยต่ำกว่าความจำเป็นพื้นฐาน (23,000 บาท/ปี)

ต่ำลปากพลีมีผู้นำที่ทำหน้าที่ทั้งด้านการปกครองท้องถิ่นและการปกครองท้องถิ่นบริการบำบัดทุกข์บำรุงสุขให้กับประชาชนในชุมชน ทั้ง 7 หมู่บ้าน ผู้นำจะปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพนั้นจะต้องมีความเป็นผู้นำที่ดี ผู้นำที่ดีจะต้องเป็นผู้มีแรงผลักดันในการทำงานสูง มีวิสัยทัศน์และเป้าหมายในการทำงานที่ท้าทาย มีพลังอำนาจที่ได้รับการยอมรับจากทุกฝ่ายสามารถกระตุ้นและทุ่มเทการทำงานเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การที่จะเป็นผู้นำคนได้ต้องคิดเป็นและคิดให้มากกว่าคนอื่น และต้องยืนอยู่แถวหน้าสุดเสมอ สามารถช่วยกันพัฒนาต่ำลให้ประชาชนมีอาชีพ มีรายได้ มีสุขภาพพลานามัยที่แข็งแรง มีความสามัคคีช่วยเหลือเกื้อกูลกันดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำ ต่ำลปากพลี อำเภopakพลี จังหวัดนครนายก และนำด้านที่ต่ำมาวางแผนในการพัฒนาอย่างเป็นระบบ
2. เพื่อศึกษาระดับความสุขของประชาชน ต่ำลปากพลีอำเภopakพลี จังหวัดนครนายก
3. เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำกับความสุขของประชาชนในชุมชนต่ำลปากพลี อำเภopakพลี จังหวัดนครนายก

สมมติฐานการศึกษา

1. ผู้นำในเขตพื้นที่ต่ำลปากพลี อำเภopakพลี จังหวัดนครนายก มีระดับภาวะความเป็นผู้นำสูง
2. ประชาชนในชุมชนต่ำลปากพลี อำเภopakพลี จังหวัดนครนายก มีระดับความสุขสูง
3. ภาวะผู้นำมีความสัมพันธ์กับความสุขของประชาชนในชุมชน ต่ำลปากพลี อำเภopakพลี จังหวัดนครนายก

ขอบเขตของการศึกษา

ศึกษาภาวะผู้นำชุมชนกับความสุขของประชาชน ต่ำลปากพลี อำเภopakพลี จังหวัดนครนายก โดยใช้แบบสอบถามจากราชภัฏที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ต่ำลปากพลี อำเภopakพลี จังหวัดนครนายก จำนวน 100 คน

ระยะเวลาของการศึกษาระหว่างเดือนสิงหาคม 2565 - ธันวาคม 2565

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ประชากรเป้าหมายและการสุ่มตัวอย่าง
 - 1.1 ประชากรที่ทำการศึกษา ได้แก่ ประชาชนที่พักอาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ของต่ำลปากพลี อำเภopakพลี จังหวัดนครนายก

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เนื่องจากประชากรมีจำนวนแน่นอน สูตรที่ใช้ในการหาขนาดของตัวอย่างจึงใช้สูตรยามานะ (Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่น 90 % และมีความคลาดเคลื่อน 0.10 ในการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (ยูทท โภยวรรณ, 2549 : 106) ได้กลุ่มตัวอย่าง 96 คน แต่การศึกษาครั้งนี้ใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 100 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบง่าย (simple random sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ผู้วิจัยได้เลือกใช้วิธีการจัดเก็บข้อมูลที่เหมาะสม และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการศึกษาและประชากรเป้าหมาย โดยเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (questionnaire) ลักษณะเป็นตัวเลขมาตราส่วน ประมาณค่า (numerical rating scale) มี 10 ระดับ ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลจากเอกสารงานศึกษาที่เกี่ยวข้อง นำมาประกอบการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำชุมชนกับความสุขของประชาชน ตำบลปากพลี อำเภอบางพลี จังหวัดนครนายก ซึ่งแบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับภาวะผู้นำในเขตพื้นที่ตำบล ปากพลี อำเภอบางพลี จังหวัดนครนายก

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความสุขของประชาชนในชุมชนตำบลปากพลี อำเภอบางพลี จังหวัดนครนายก

3. การหาคุณภาพของเครื่องมือ

ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ ผู้ศึกษาได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. การหาความเชื่อมั่น ของเครื่องมือ (reliability) นำแบบสอบถามที่ปรับปรุง

แก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (try out) กับประชาชนที่อาศัยอยู่ในตำบลปากพลี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา จำนวน 30 คน เพื่อหาความเชื่อมั่น โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ก่อนนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลจริงสำหรับความเชื่อถือได้ของมาตรวัดผู้วิจัย ใช้วิธีหาค่าความสอดคล้องภายใน (internal consistency method) เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์แบบครอนบาคแอลฟา (Cronbach's Alpha Coefficient) ซึ่งมีค่าตั้งแต่ 0.00 – 1.00 ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาที่สูงแสดงว่ามาตรวัดที่สร้างขึ้นมีความเชื่อมั่นได้มาก หากรายการที่นำมาสร้างนั้นมีความสอดคล้องกันมากจะมีความสัมพันธ์กันสูง ทำให้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาที่สูงตามไปด้วย ซึ่งค่าแอลฟาที่อยู่ระหว่าง 0.500 - 0.650 มีความเชื่อถือได้ปานกลาง ถ้ามีค่า 0.700 ขึ้นไป มีความเชื่อถือได้ค่อนข้างสูง แต่ถ้าต่ำกว่า .500 ถือได้ว่ามีความเชื่อได้น้อย (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2548 : 266)

ในการศึกษาครั้งนี้ได้ทำการทดสอบมาตรวัดที่ได้สร้างขึ้นโดยการทดลองใช้ (try out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในตำบลเกาะหวาย จำนวน 30 คน เพื่อหาความเชื่อมั่น โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ก่อนนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลจริง ผลการทดสอบค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามพบว่า ค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง 0.75 - 88 สำหรับค่าโดยรวมเฉลี่ย 0.82 ถือเป็นแบบทดสอบที่ใช้ได้

4. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้ศึกษาได้ดำเนินการระหว่างวันที่ สิงหาคม - ธันวาคม 2565 ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามให้กับประชาชนที่อาศัยอยู่ในตำบลปากพลี อำเภอบางพลี จังหวัดนครนายก และเก็บกลับคืนจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน

สามารถเก็บและตรวจสอบความถูกต้องของ
แบบสอบถาม สามารถวิเคราะห์ได้จำนวน 100 ชุด
คิดเป็นร้อยละ 100

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาได้จัดลำดับการวิเคราะห์ข้อมูล
ดังนี้

1. การจัดกระทำกับข้อมูล

1.1 นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา
ตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ในการตอบ

1.2 นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ และ
นำไปวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

2. การวิเคราะห์ข้อมูล จำแนกเป็น 3
ตอน ดังมีรายละเอียด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ
แบบสอบถาม

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลระดับ
ภาวะผู้นำตำบลปากพลี อำเภอปากพลี จังหวัด
นครนายก โดยการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (mean)
และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard
deviation) โดยใช้เกณฑ์ประเมินค่าเฉลี่ย ดังนี้
เบสท์ (Best, 1986, p.182)

ค่าเฉลี่ย 4.50 - 5.00

หมายความว่า มีภาวะผู้นำมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50 - 4.49

หมายความว่า มีภาวะผู้นำมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 - 3.49

หมายความว่า มีภาวะผู้นำปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 - 2.49

หมายความว่า มีภาวะผู้นำน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.49

หมายความว่า มีภาวะผู้นำน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ
ความสุขของประชาชนตำบลปากพลี โดยการ
วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (mean) และ ค่าส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน (standard deviation) โดยใช้เกณฑ์
ประเมินค่าเฉลี่ย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 - 5.00

หมายความว่า มีความสุขมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50 - 4.49

หมายความว่า มีความสุขมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 - 3.49

หมายความว่า มีความสุขปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 - 2.49

หมายความว่า มีความสุขน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.49

หมายความว่า มีความสุขน้อยที่สุด

ผลการวิจัย

การศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำชุมชนกับ
ความสุขของประชาชน ตำบลปากพลี อำเภอปาก
พลี จังหวัดนครนายก ปรากฏผลดังนี้

1. ระดับภาวะผู้นำตำบลปากพลี อำเภอ
ปากพลี จังหวัดนครนายก มีภาวะผู้นำในภาพรวม
ทั้ง 6 ด้าน อยู่ในระดับสูง โดยมีค่าเฉลี่ย ด้านสูง
ได้แก่ มีความกระฉับกระเฉง กระปรี้กระเปร่าในการ
ทำงาน โดยมีค่าเฉลี่ย รองลงมาได้แก่ ผู้นำมีสุขภาพ
ร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง โดยมีค่าเฉลี่ย และ
มีความซื่อสัตย์ มีจริยธรรม ยึดมั่นในหลักการดี มี
ในด้านต่ำได้แก่การมีส่วนร่วมในชุมชนแบบสมัคร
รองลงมาเข้าร่วมงานกิจกรรมกับประชาชน
หน่วยงานต่างๆ ทั้งในและนอกชุมชนได้เป็นอย่างดี
และมีความสามารถและเหมาะสมกับการเป็นผู้นำ
ของชุมชน/ท้องถิ่น และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น

2. ความสุขของประชาชนในชุมชนตำบล
ปากพลีในภาพรวม 6 ด้านอยู่ในระดับสูง ในด้าน
สูงได้แก่การมีเวลาว่างในวันหยุดไปเที่ยวพักผ่อนกับ
ครอบครัว รองลงมาได้แก่ การร่วมกิจกรรมทาง
วัฒนธรรมและประเพณีต่างๆ และการมีเพื่อนบ้าน
คอยช่วยเหลือและแนะนำเมื่อ มีปัญหาในการ
ทำงาน กับมีความสะดวกสบายในการเดินทางไปมา
นอกชุมชน ในด้านต่ำได้แก่การมีความกระตือรือร้นใน
การทำงาน รองลงมาได้แก่มีความปลอดภัยในชีวิต
และทรัพย์สิน และการมีความคิดในการริเริ่มงานใหม่
และมีความ มุ่งมั่นในการที่จะทำงานให้สำเร็จ

อภิปรายผล

จากการศึกษาเรื่องภาวะผู้นำชุมชนกับความสุขของประชาชน ตำบลปากพลี อำเภอปากพลี จังหวัดนครนายก ผู้ศึกษามีประเด็นสำคัญที่ได้นำมาอภิปรายผลดังนี้

1. ระดับภาวะผู้นำของตำบลปากพลี อำเภอปากพลี จังหวัดนครนายก มีค่าเฉลี่ยด้านสูง 3 ข้อ ดังนี้

1.1 ผู้นำมีความกระฉับกระเฉง กระปรี้กระเปร่าในการทำงาน แสดงว่าเขายังหนุ่มยังสาว และกำลังมีไฟในการทำงาน ทำงานอย่างคล่องแคล่ว ไม่เก้ๆ กังๆ ติดๆ ซัดๆ จะหมุนซ้ายหมุนขวาก็ไม่ขวางลูกตา ทำงานด้วยความกระชุ่มกระชวย สร้างความรู้สึกว่าเขานั้นเป็นส่วนหนึ่งขององค์กรหรือหน่วยงาน มองความเจริญก้าวหน้าของหน่วยงานด้วยความภาคภูมิใจ

1.2 ผู้นำมีสุขภาพร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง แสดงว่าผู้นำมีความพร้อมทางด้านร่างกายมีการดูแลสุขภาพพลานามัยพร้อมเสมอในการทำงาน

1.3 ผู้นำมีความซื่อสัตย์ มีจริยธรรม ยึดมั่นในหลักการดี เพราะเขามีจิตสำนึกในความเป็นผู้นำและการทำงาน จึงมีความซื่อสัตย์ต่อสังคมและประเทศชาติ

2. ระดับภาวะผู้นำในด้านต่ำ 3 ข้อ ดังนี้

2.1 การมีส่วนร่วมในชุมชนแบบสม่ำเสมอ ผู้นำมีอาจจะมีการกิจกรรมมากในๆ ทุกด้าน ทั้งงานสังคมส่วนรวมและงานส่วนตัว เวลาชุมชนของตนเองมีงานกิจกรรมต่างๆ ก็ติดประชุมบ้างมีงานบ้างผู้นำจึงไม่มีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมกับชุมชนแบบมีส่วนร่วมสม่ำเสมอ

2.2 ร่วมงานกิจกรรมกับประชาชนหน่วยงานต่างๆ ทั้งในและนอกชุมชนได้เป็นอย่างดี ผู้นำนั้นมึงานที่ต้องทำทั้งในและนอกชุมชนมากในการดูแลสุขภาพประชาชน ในการร่วมงานกิจกรรมกับประชาชนผู้นำต้องทำงานในสถานที่และต้องทำนอกสถานที่จึงทำให้ไม่มีเวลาและไม่สามารถไปร่วมกิจกรรมกับประชาชนได้ทุกๆ กิจกรรม

2.3 มีความสามารถและเหมาะสมกับการเป็นผู้นำของชุมชน/ท้องถิ่นและมีมนุษยสัมพันธ์

ที่ดีกับผู้อื่น ผู้นำของชุมชนยังมีความสามารถไม่เพียงพอกับการให้บริการดูแลประชาชนและขาดการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับประชาชน

3. จากการศึกษาระดับความสุขของประชาชน ตำบลปากพลี อำเภอ ปากพลี จังหวัดนครนายก ผู้ศึกษามีประเด็นขออภิปรายผลด้านความสุขของประชาชนที่มีระดับสูงดังนี้

3.1 การมีเวลาว่างในวันหยุดไปเที่ยวพักผ่อนกับ ครอบครัว จะเห็นได้ว่าความสุขอันดับแรกต้องมาจากครอบครัว ประชาชนมีความสุขจากการมีโอกาสไปเที่ยวพักผ่อนกับครอบครัวเป็นความสุขของประชาชนส่วนใหญ่ที่เห็นเด่นชัดเนื่องจากการทำงานและการทำมาหากินเลี้ยงครอบครัวและได้มีโอกาสพักผ่อนร่วมกับครอบครัว

3.2 การร่วมกิจกรรมทางวัฒนธรรมและประเพณี ต่างๆ เป็นอีกหนึ่งกิจกรรมที่ทำให้ประชาชนมีความสุขที่มีโอกาสร่วมกิจกรรมประเพณีในชุมชนท้องถิ่น เช่นประเพณีวัน

สงกรานต์มีการรดน้ำขอพรจากผู้สูงอายุ ประเพณีวันลอยกระทง ที่ทำให้ประชาชนในชุมชนตำบลปากพลีได้มีโอกาสร่วมกิจกรรมแล้วได้ทั้งบุญได้ทั้งความสุข

3.3 การมีเพื่อนบ้านคอยช่วยเหลือและแนะนำเมื่อมีปัญหาในการทำงาน จะเห็นได้ว่านอกจากครอบครัวแล้ว ความสำคัญของเพื่อนบ้านที่อยู่ใกล้ชิดติดกัน และเมื่อมีปัญหา ก็สามารถปรึกษาหารือกันได้ กับและมีความสะดวกสบายในการเดินทางไปมานอกชุมชน มีความสุขใจในการเดินทางไปมานอกชุมชนเนื่องจากชุมชนตำบลปากพลีอยู่ไม่ไกลถนนหนทางใกล้และยังมีถนนเชื่อมต่อไปยังอำเภอและจังหวัดอื่นๆ ได้เป็นอย่างดี

4. ระดับความสุขของประชาชนต่ำมีดังนี้

4.1 การมีความกระตือรือร้นในการทำงาน ประชาชนไม่มีความกระตือรือร้นในการทำงาน เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรกรรมต้องคอยน้ำฝน ร่องลงมาก็อาชีพรับจ้าง

และเลี้ยงสัตว์ ซึ่งภาวะเศรษฐกิจแบบนี้ทำให้ประชาชนจึงไม่มีกระจิตกระใจต้องตั้งรกรากลงทุนมากๆ ก็ไม่ได้ ต้องทำเท่าที่มีอยู่ในขณะนี้และ

ประกอบตนให้ดีที่สุด กับความเป็นจริงในปัจจุบัน การทำงานรับจ้างที่ต้องตงงานกันมากมายอยู่ในขณะนี้แล้วนั้นไม่สามารถเปลี่ยนงานได้เลย

4.2 มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เนื่องจากประชาชนมีรายได้น้อยและตงงานกันมากขึ้นแต่วัตถุดิบเพื่อไม่ได้หมดลดตามลงไปด้วย ทำให้เกิดการลักขโมยกันมากขึ้น ประชาชนผู้ประกอบอาชีพทำไร่ทั้งชาวบ้านโดนงัดบ้านกันบ่อยมาก มีการลักขโมยเครื่องสูบน้ำบ้าง งัดบ้านขโมยเงินทอง ขโมยปืนบ้าง ทำให้ประชาชนคิดว่ามีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินน้อยลงทุกวันจึงทำให้ความสุขของประชาชนลดลงไปด้วย

4.3 การมีความคิดในการริเริ่มงานใหม่ และมีความมุ่งมั่นในการที่จะทำงานให้สำเร็จ ประชาชนขาดความมั่นใจในตนเองและไม่คิดอะไรมากมายขาดการค้นคิดขยับขยายกิจการในการประกอบอาชีพของตนเองและการพัฒนาในด้านต่างๆ ของการประกอบอาชีพ

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้นำต้องปรับตนเองในการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ในชุมชนให้มากขึ้น พยายามสละเวลาให้กับประชาชนให้มากขึ้น เพราะในปัจจุบันการเป็นผู้นำมีงานเพิ่มมากขึ้นก็จริงทุกกระทรวง ทบวง กรม มอบหมายงานให้ทำมากมาย แต่ก็ต้องต้องเสียสละเวลาไปร่วมกิจกรรมต่างๆ กับประชาชน และการมีส่วนร่วมกับประชาชนให้มากที่สุดจึงจะทำให้ประชาชนประทับใจและเราก็จะครองใจประชาชนได้ตลอดกาล

2. ผู้นำต้องร่วมงานต่างๆ ในชุมชนและนอกชุมชน ต้องทำเพื่อตำบลไม่ใช่ทำเพื่อตนเองต้องเห็นส่วนรวมเป็นสำคัญ ในตำบลพยายามทำให้กับประชาชนให้ดีที่สุด ส่วนภายนอกตำบลเป็นการพัฒนาชื่อเสียงของตำบลให้มากที่สุด เปิดโอกาสให้ทุกหน่วยงานเข้ามาศึกษาเรียนรู้ของดีๆ ในตำบลเราไปเผยแพร่ที่อื่นเป็นตัวอย่างให้เขาได้มาเรียนรู้เป็นการสร้างชื่อเสียงให้กับตำบลของตนเอง เป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันและสามารถเป็น

แบบอย่างให้เพื่อนบ้านได้มาเรียนรู้และยืนหยัดอยู่แถวหน้าได้ในทุกด้าน

3. การมีความสามารถและเหมาะสมกับการเป็นผู้นำของชุมชน/ท้องถิ่นและมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่นเป็นส่วนหนึ่งของความเป็นผู้นำที่สำคัญก็คือการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ในการทำงานของผู้นำ เพราะในปัจจุบันประชาชนมีโอกาสร่วมกันคิด ร่วมกันทำ ร่วมตัดสินใจผู้นำจึงต้องมีการร่วมกันรับรู้ ร่วมกันคิด ร่วมกันหาทางแก้ไข และร่วมกันพัฒนา ถ้าผู้นำขาดการมีมนุษยสัมพันธ์ในการทำงานแล้ว ก็จะต่างคนต่างอยู่ต่างคนต่างทำหน้าที่ของตนเองนั้นไม่ได้แล้วในยุคปัจจุบันนี้ ต้องพัฒนาและปรับปรุงผู้นำในด้านการมีมนุษยสัมพันธ์ในการทำงานให้มากขึ้น จะพัฒนาประชาชนและชุมชนท้องถิ่นต้องพัฒนาจากผู้นำก่อนเพื่อผู้นำมีการพัฒนาแล้วก็ไปพัฒนาประชาชนได้ต่อไป

4. ต้องมีการพัฒนาความสุขด้านการงานให้กับประชาชน ควรจัดสรรงบประมาณในการส่งเสริมการเรียนรู้เรื่องการพัฒนาอาชีพให้กับประชาชนบ้าง เช่นการทำเกษตรก็มีวิธีการทำแบบนวัตกรรมเกษตรกรรม ที่มีการดัดแปลงแบบผสมผสานให้ประชาชนอยู่ได้อย่างมีความสุขต้องส่งเสริมให้มีการคิดค้นในวิธีการต่างๆ ในตำบลของเราที่มีการทำสวนแบบเศรษฐกิจพอเพียงที่ได้รับรางวัลมาหลายรางวัลแล้วน่าที่จะส่งเสริมและเป็นตัวอย่างที่ดีแก่ชุมชนได้

5. การมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนนั้น ทุกฝ่ายต้องช่วยกันทั้งป้องกันและแก้ไข ถ้าขาดการป้องกันก็ต้องมาแก้ไข ถ้ามีการป้องกันให้ดีขึ้นการแก้ไขก็จะลดลงไปต้องดูแลเรื่องยาเสพติด ของลูกหลานในชุมชนการประกอบอาชีพเสริมให้กับเยาวชนการส่งเสริมการเล่นกีฬาให้กับเยาวชน เป็นการทำป้องกันเบื้องต้นทุกวิถีทางในการป้องกันประชาชนและผู้นำทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้องต้องร่วมแรงร่วมใจกันดูแลและรับผิดชอบร่วมกันประชาชนในชุมชนจะได้มีความสุขกินอิ่มและนอนอุ่น

6. ส่งเสริมให้ผู้สูงอายุได้มีการเรียนนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาทำให้มีการเรียนรู้ต้อง

พัฒนาสตรีให้เรียนรู้เรื่องอาชีพต่างๆ เยาวชนต้องมีการพัฒนาจะได้มีการตื่นตัวในการประกอบอาชีพใหม่ๆ ที่เหมาะสมกับชุมชนท้องถิ่นของเราได้มีการพัฒนามากขึ้น ถ้าขาดการเรียนรู้ก็จะไม่ยากที่จะทำอะไรเพราะไม่รู้ว่าเขาทำอะไรกันบ้าง ก็จะเกี่ยวกับการประกอบอาชีพเดิม ๆ ที่คิดว่าไม่มีความก้าวหน้าขึ้นกว่านี้อีกแล้ว ต้องช่วยกันให้ประชาชนคิดใหม่ทำใหม่และทำอย่างมีความสุข

บรรณานุกรม

- โกวิท พวงงาม. (2542). *การปกครองท้องถิ่นไทย*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: วิญญูชน.
- นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์. (2562). *การบริหารกิจการนักเรียน*. กรุงเทพฯ : สยามการพิมพ์.
- นิตย สัมมาพันธ์. (2546). *ภาวะผู้นำ: พลังขับเคลื่อนองค์กรสู่ความเป็นเลิศ*. กรุงเทพฯ : สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ.
- ยุทธ ไกยวรรณ. (2549). *สถิติเพื่อการวิจัย*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริม.
- วินัย ศรีสุคนธ์รัตน์. (2562). *ภาวะผู้นำและการใช้อำนาจของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 1*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2548). *ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์*. กรุงเทพฯ : เพ็ญฟ้าพรินต์ติ้ง.
- สุรินทร์ นิยมพันธ์. (2550). *ระดับความสุขของประชาชน กรณีศึกษาในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลคลองยา อำเภออ่าวลึก จังหวัดกระบี่*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- Best, J. W. (1986). *Research in Education* (4th ed.). Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice Hall.